

תת"ע 12446/02/20 - מדינת ישראל נגד אסף אינגבר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

25 פברואר 2021

תת"ע 12446-02-20 מדינת ישראל נ' אסף אינגבר

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

אסף אינגבר

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רחל גולן

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שנהג במכונית בצומת הרחובות שד' ירושלים והרב הלר חיים בת"א ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או השתמש הנאשם בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם, באמצעות באת כוחו, כפר במיוחס לו.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת הגב' איילת שמו (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סומן ת/1) וכן סרטון ממצלמת גוף (סומן ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אסף אינגבר (ע.ה.1).

סיכומי הצדדים נעשו בעל פה.

לאחר שהתרשמתי באופן ישיר מהעדויות ובחנתי את הראיות וגם נתתי את דעתי לסיכומי הצדדים, מסקנתי היא שהתביעה הוכיחה כנדרש את כל יסודות העבירה שיוחסה לנאשם וכי דין הנאשם לפיכך להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

עמוד 1

ראשית מוצא אני להתייחס לטענת הגנה, שנשמעה לראשונה רק במסגרת סיכומי ההגנה מפי הסנגורית, והיא שרכב הנאשם לא היה בתנועה בעת האירוע.

ובכן, בהקשר זה יש ראשית לומר שהסנגורית בחרה שלא להפנות כל שאלה ושלא לעמת כלל את השוטרת מול דוכן העדים עם טענה שכזאת, אלא כאמור רק להשמיע את הטענה לראשונה בסיכומים. שנית, הנאשם עצמו לא העיד כלל שכך היה. הוא לא העיד כך בחקירתו הראשית וגם לא בחקירתו הנגדית. נהפוך הוא - הנאשם בעדותו דווקא מתאר במפורש נסיעה ותנועה של רכבו בעת האירוע. הנאשם מדבר על נסיעה, על "גלישה" של הרכב שלו וגם על הצורך שלו לעצור את תנועת רכבו. וכך מתאר הנאשם בעדותו, בחקירה ראשית, בלשונו שלו בעמ' 9 סיפא לפרוטוקול (ציטוט): "לאחר הרמזור בגלישה לרמזור הבא..." "חברתי את הטלפון שהיה לידי למטען. ותוך כדי זה נתתי מבט, הפניתי את המבט לראות שהוא דולק. ובאותו רגע, זה עניין של שניה, הסתכלתי ימינה וראיתי את השוטרת. אז השוטרת התחילה להגיד לי לעצור בצד... המשיכה לצעוק ובסוף עצרנו..." (עמ' 9 סיפא לפרוטוקול). הנה כי כן, לא זו בלבד שהנאשם לא טוען בעדותו למצב של עמידה כביכול וחוסר תנועה של רכבו, אלא הוא עצמו דווקא מתאר מצב של נסיעה, תנועה, גלישה, ואז, אחרי שהשוטרת צועקת לו לעצור, "ובסוף עצרנו". ושלישית - הן מהדו"ח ת/1 והן מהסרטון ת/2 ועדותה של השוטרת (אשר כאמור הסנגורית גם בחרה שלא לחקור אותה נגדית כלל בטענה של העדר הימצאות הרכב בתנועה כביכול) מתארים מצב ברור של נסיעה ורק אח"כ - לכשהורתה לנאשם לעצור או אז בלימה.

לאור כל אלה, ובכל הכבוד, הטענה של ההגנה אשר אותה בחרה ההגנה להשמיע לראשונה בתיק זה רק בסיכומי ההגנה ולפיה הרכב לא היה כביכול בתנועה - הינה טענה מחוסרת כל ביסוס אשר נולדה לראשונה רק בשלב הסיכומים ולא רק שלא זכתה לכל תימוכין בעדותו של הנאשם אלא אף ההיפך מכך מתוך עדותו שלו, מתוך ראיות התביעה, ובהעדר כל חקירה נגדית מצד הסנגורית אל מול השוטרת בעניין מהותי שכזה.

וכעת להיבטים נוספים:

מהדו"ח ת/1) כמו גם מהסרטון (ת/2) עולה שהשוטרת היתה בקירבה רבה ביותר ובתצפית טובה וקרובה ביותר לרכב הנאשם ולתוכו כדי לראות את הנאשם ואת התנהלותו בתוך מכוניתו.

חיזוק לכך ניתן למצוא אף בעדותו של הנאשם עצמו לפיהם לדבריו הוא אכן נגע תוך כדי נהיגה במכשיר הטלפון שהיה לדבריו מונח על מושב הנוסע אשר לצידו.

אף תגובתו של הנאשם על אתר לא כללה כל הכחשה של אחיזת הטלפון בידו - אלא רק טענה כי היה זה לדבריו "רק לשניה".

וכך נרשם מפי הנאשם על אתר (והנאשם גם לא הכחיש זאת) (ציטוט): "אני מצטער, לא דיברתי בטלפון. כן אחזתי אבל זה לשניה בשביל לחבר אותו למטען ולראות אם הוא נטען." (דברי הנאשם בת/1).

הנאשם גם תיאר - כפי שהשוטרת תיארה גם היא - שהוא גם היפנה את מבטו לכוון הצג של המכשיר תוך כדי כך.

והנה אם כך שוב - חיזוק לדבר תצפיתה הטובה והקרובה של השוטרת.

גם לא נסתרה גירסת השוטרת שהיתה ראות טובה ומזג אויר טוב בעת האירוע.

ויושם לב : גם מהסרטון ת/2 עולה בבירור קירבתה הפיזית הרבה של השוטרת לרכב הנאשם.

השוטרת תיארה כיצד הנאשם גם לוחץ עם אגודל ידו על הצג וזאת כשפניו מטה לכיוון הצג.

השוטרת עשתה עלי רושם מהימן וענייני בעדותה .

אני מוצא שפרטי עדותה של השוטרת - אשר נתמכים כאמור גם מתוך דברי הנאשם עצמו למעשה - הם פרטים ברי הסתמכות.

גם תגובתו של הנאשם כאמור על אתר (" כן אחזתי אבל זה לשניה...") מחזקת המסקנה שהשוטרת ראתה כהלכה מעשה של אחיזת המכשיר.

תשומת לבו של הנאשם תוך כדי התקדמות רכבו (וכך גם לדבריו שלו עצמו בעדותו בביהמ"ש) היתה לצג המכשיר ולא לכביש ("חיברתי את הטלפון שהיה לידי למטען. ותוך כדי זה נתתי מבט הפניתי את המבט, לראות שהוא דולק") (עמ' 9 לעדותו של הנאשם).

הסנגורית הלינה על כך שהשוטרת לא רשמה בדו"ח ברחל בתך הקטנה דבר קשר עין, אלא שקשר העין עולה במפורש (כפי שגם ציינה השוטרת בתשובותיה בחקירה נגדית) גם מהמצולם בסרטון, והרי גם הנאשם עצמו מתאר את האינטראקציה עם השוטרת הזו בעדותו באירוע זה, וזאת בדיוק כפי שמתואר ע"י השוטרת ועד לעצירתו ובמהלך כל עת רלבנטית לאירוע .

זאת ועוד כאמור - אף הפרטים של התנהלותו עם המכשיר והפניית המבט שלו למכשיר הרי הם הם הפרטים שמתארת השוטרת באירוע זה.

לא מצאתי כל צל של חשש על כי כביכול לא זוהה או עוכב הרכב הנכון באירוע זה (וראה נא כאמור גם את הסרטון).

בעוד שעפ"י התרשמותי הישירה מדרך עדותה של השוטרת אומר שעדותה של השוטרת הינה ברת הסתמכות , לא כך , בכל הכבוד והערכה, התרשמתי מעדותו של הנאשם. עדותו של הנאשם וגירסתו בפרשה זו הינה לטעמי , בכל הכבוד, ניכרת כגירסה מתפתחת ומתפתלת.

בחקירה הראשית טען הנאשם: "לא אחזתי בטלפון לפי המהות של המילה אחזתי" (עדותו בעמ' 9 שורות 31-32). אלא לכשהתבקש הנאשם להסביר למה הוא מתכוון כאשר הוא נוקט באמירה "לפי המהות של המילה" או אז הסביר והדגים הנאשם - תוך שהוא נוגע ואוחז במכשיר הטלפון (ואף בכך התקשה הוא להדגים גרסתו המתפתחת) כי הוא מבצע הכנסת מטען למכשיר.

לא ברור אגב מלכתחילה מדוע צריך היה מכשיר הטלפון להימצא על המושב שלצד הנהג ולא במתקן ייעודי, אבל זה איננו לב העניין.

לב העניין הוא שאפילו אליבא דגירסת הנאשם עצמו - הן בתגובתו על אתר בעת רישום הדו"ח ת/1 ("כן אחזתי אבל זה לשניה...") והן בביהמ"ש בעדותו ("ש. אז נגיעה כלשהי במכשיר היתה? ת. היתה נגיעה ביד ימין לעזור בחיבור. ").

ואם בכל אלה לא די אז בסרטון ת/2 נשמע הנאשם אומר לשוטרת את הדבר הבא (ציטוט)

"היה טלפון ביד שלי, זה נכון".

ובכן, בכל הכבוד לנאשם, מסקנתי המתבקשת מראיות התביעה ומעדויות של השוטרת, כאשר לצד כך מצויים גם דבריו של הנאשם עצמו כעולה מת/1 (הדו"ח) ובסרטון (ת/2) וגם אף בביהמ"ש, היא מסקנה ברורה שהייתה אחיזה של הנאשם במכשיר הטלפון.

אגב, מהבהרה של הנאשם במהלך הדיון גם למה התכוון כאשר הוא נשמע שוב ושוב בסרטון אומר לשוטרת "אני מאמין לך", עולה כי הנאשם גם היה מודע לכך שאחירת הטלפון מגבשת עפ"י הדין את העבירה (כפי שגם הסבירה לו השוטרת).

באשר לכך שדי אף באחירה בטלפון הנייד בזמן נהיגה כדי שהדבר יהווה עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, ראה נא את החלטת ביהמ"ש העליון ברע"פ 10020/16 "ברוך בן יוסף נ. מד"י".

ההגנה הלינה עוד על כך שהשוטרת לא רשמה את פרטי הטלפון, אלא שבשים לב לעוצמת הראיות אשר מצד המאשימה בתיק זה אין בכך לטעמי כדי לגרוע מן המהות שהוכחה במקרה זה אפילו מתוך דבריו החוזרים הנאשם עצמו - והמהות היא אחירת הטלפון תוך כדי נהיגה וגם הפניית המבט מן הכביש לצג הטלפון אגב כך תוך כדי נהיגה.

אני גם נותן אמון בעדות השוטרת על כי הנאשם אף לחץ עם האגודל על הצג.

לאור כל המפורט ומנותח לעיל, ואף לאחר שלקחתי בחשבון שעדות יחידה מטעם המאשימה מצויה בתיק זה, אני מוצא כאמור לקבוע שהוכחו כדבעי כל עובדות כתב האישום וכל יסודות העבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום ומרשיעו לפיכך בעבירה שיוחסה לו.

(במאמר מוסגר אציין כי בהינתן מה שעולה מחומר הראיות ניכר שחסד עשתה השוטרת עם הנאשם משלא נתנה בידו באירוע זה גם אישום בעבירה על תקנה 30 לתקנות התעבורה אשר מחייבת בעל רישיון נהיגה אשר ברישיונו צויינה חובה להסתייע במשקפיים לנהוג רק אם הוא מרכיב את המשקפיים. דברים אלה נאמרים לאור המצוי בסרטון ת/2 שם הנאשם נראה נשאל ע"י השוטרת על אתר מדוע איננו נוהג עם משקפיים והוא נאלץ במבוכה להוציאם מתא הכפפות ברכב וזאת במקום שיהיו על עיניו מלכתחילה אגב נהיגתו).

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, במעמד הצדדים.